

WEGWIJS IN DE DOPINGPROBLEMATIEK

Dit document is zowel bedoeld voor **elitesporters** als **niet-elitesporters**, alsook voor hun **trainers** en **begeleiders**. In de tennissport is een elitesporter in praktijk gelijk aan iemand die stevig in de ATP/WTA top 400 staat en via een aangetekend schrijven het statuut van elitesporter werd toegekend. Alle andere tennissers zijn niet-elitesporters.

Dit document is enkel een leidraad. De officiële (wet-) teksten zijn te raadplegen op www.dopinglijn.be. Omdat regelgeving en procedures op bepaalde vlakken anders zijn, dienen zeker elitesporters deze bij problemen te raadplegen.

Doping is gevaarlijk voor de gezondheid!

Doping zoals anabole steroïden, groeihormoon, EPO, bloeddoping en dergelijke meer wordt door atleten genomen om het prestatieniveau te verbeteren. Doping is echter **verboden**. Dergelijke producten of fysiologische ingrepen zijn immers een gevaar voor de gezondheid. Ze kunnen o.a. leiden tot puistjes, haarverlies, agressie, zelfmoordneigingen, lever- en nieraandoeningen, hart- en vaatziekten, bloedvergiftiging, acromegalie (uitpuilend voorhoofd, schedel en kaken), verlamming, keelkanker, impotentie, vorming van borsten bij mannen, overmatige lichaamsbeharing bij vrouwen, ... Doping toestaan, zoals sommigen opereren, is dus geen optie. Op die manier zijn sporters, om de top te kunnen bereiken, willens nillens verplicht door het gebruik van verboden middelen hun **gezondheid op het spel** te zetten.

Dopingcontroles zorgen voor eerlijke competities!

Dopingcontroles zijn noodzakelijk om alle sporters op een eerlijke manier en met gelijke wapens te laten strijden voor de overwinning. Talent, techniek, training, tactisch inzicht en doorzettingsvermogen moeten het resultaat bepalen. De eerlijke sporter verdient immers alle kansen en moet beschermd worden tegen tegenstrevers die op oneerlijke wijze de concurrentie vervalsen. Het kan niet dat valsspelers via verboden middelen, eerlijke sporters tot tweedrangssporters degraderen. Dit moet ten allen prijze vermeden worden en daarom zijn dopingcontroles **een absolute noodzaak**.

1. DOPINGPRAKTIJKEN

Bij het horen van het woord doping denkt iedereen aan het gebruik van één of andere verboden stof. Er is echter meer dan alleen het gebruik van verboden stoffen of methoden. Met de term 'dopingpraktijken' worden **alle praktijken** bedoeld waar een sporter én zijn/haar entourage zich moeten van onthouden om geen dopingovertreding te begaan. Dopingpraktijken zijn:

- ✓ **aanwezigheid** van een verboden stof **in het lichaam** van een sporter;
- ✓ **gebruik** van een verboden stof of een verboden methode; ook het onbewust gebruik van verboden stoffen door bv. het gebruik van een gecontamineerd ('vervuild') voedingssupplement, is strafbaar;
- ✓ **weigeren**, niet komen opdagen of ontwijken van een dopingcontrole;
- ✓ plegen van **bedrog**, of de poging daartoe, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;
- ✓ **bezit** van verboden stoffen en methoden;
- ✓ **verhandelen** of de poging tot verhandelen van om het even welke verboden stof of verboden methode;
- ✓ **toedienen**, of de poging tot toedienen van een verboden stof of verboden methode aan om het even welke sporter;
- ✓ aanmoedigen van, helpen bij, vergemakkelijken van, mogelijk maken van, aanzetten tot, verbergen van, of om het even welke **medeplichtigheid** in het kader van een overtreding van de antidopingregels;
- ✓ als elitesporter niet of onvolledig meedelen van je **verblijfsgegevens**.

2. SANCTIES

Aan een sporter (of een trainer of sportbegeleider) die schuldig wordt bevonden aan een dopingpraktijk, zal het bevoegde disciplinaire orgaan een sanctie opleggen die bestaat uit **1) een verbod om gedurende een bepaalde periode aan sportactiviteiten deel te nemen** (de standaardsanctie is 2 jaar) en/of **2) het betalen van de controle- en procedurekosten** en/of **3) het betalen van een administratieve geldboete** (kan oplopen tot €25.000).

Wie veroordeeld wordt tot uitsluiting van deelname aan sportactiviteiten, mag gedurende de periode van uitsluiting **1) in geen enkele hoedanigheid** (niet als sporter, maar ook niet als organisator of medewerker) aan een sportactiviteit deelnemen en **2) dit geldt zowel voor wedstrijden, trainingen in groep, als recreatieve evenementen**.

Meer info: <http://www.dopinglijn.be/dopingcontrole-wat-wie-hoe/een-overtreding-wat-nu/>

3. VERBODEN STOFFEN & METHODEN

Hieronder vind je het overzicht van de **soorten verboden stoffen en methoden**, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen verboden binnen wedstrijdverband (= dopingcontrole na de wedstrijd) en verboden buiten wedstrijdverband (= dopingcontrole bij de sporter thuis of op hotel, op training ...). Meer uitleg over onderstaande verboden stoffen en methoden vind je via: <http://www.dopinglijn.be/geneesmiddelen-supplementen-en-ttn/verboden-stoffen/>.

Altijd verboden (binnen & buiten wedstrijdverband):

- ✓ Anabole middelen
- ✓ Hormonen & verwante stoffen
- ✓ Bèta-2 agonisten
- ✓ Hormoonantagonisten & modulatoren
- ✓ Diuretica & andere maskerende middelen
- ✓ Bloeddoping
- ✓ Ozontherapie

Verboden binnen wedstrijdverband:

- ✓ Stimulantia
- ✓ Narcotica
- ✓ Cannabinoïden
- ✓ Glucocorticosteroiden

Als je competitief sport en om medische redenen medicatie moet nemen (in eender welke vorm: pilletjes, druppels, inspuitingen, puffers, ...), moet je opletten. Sommige geneesmiddelen bevatten stoffen die op de dopinglijst staan en aanleiding kunnen geven tot een positieve dopingtest. Op de website <http://www.dopinglijn.be/geneesmiddelen-supplementen-en-ttn/lijt-geneesmiddelen/> kan je **checken als een geneesmiddel al dan niet een verboden stof bevat**. Je kan in dit verband ook gewoon je arts of apotheker raadplegen of mailen naar dopinglijn@vlaanderen.be.

Neem alvast nooit op eigen initiatief geneesmiddelen, maar alleen als een arts ze je voorschrijft. Een geneesmiddel met een verboden stof in, neem je alleen als het echt nodig is en als je met je arts de mogelijkheid van een andere behandeling hebt uitgesloten. Bovendien mogen alle geneesmiddelen (ook degene die geen verboden stof bevatten) maar in die dosis worden genomen **zoals voorgeschreven** door de producent en de behandelende arts.

Als je volgens je arts **geen alternatief** is (dat dus geen verboden stoffen bevat), heb je 2 mogelijkheden:

- ✓ Je vraagt een "**Toestemming wegens Therapeutische Noodzaak**" (TTN) aan: zie punt 4. Je gebruikt het product niet vooraleer je de toestemming in handen hebt (tenzij in uitzonderlijke noodgevallen).
- ✓ Je vraagt aan je arts een **medisch attest** dat je kan voorleggen bij een eventuele dopingcontrole. In dit geval moet je het gebruik ervan zeker melden bij de dopingcontrole (en laten noteren op het dopingcontroleformulier) én dan na de dopingcontrole een TTN aanvragen (retroactieve aanvraag). Het attest van je arts biedt echter geen enkele garantie dat je de toestemming zal krijgen. Wordt de TTN niet gegeven, dan ben je schuldig aan een dopingpraktijk.

Het beste voor een competitiespeler is dus steeds vóór het gebruik van de medicatie met een verboden stof een TTN te bekomen. **Minderjarigen** moeten echter geen TTN aanvragen. Het volstaat dat zij bij een dopingcontrole een medisch attest voor het gebruik van het geneesmiddel tonen aan de controlearts. Een minderjarige elitesporter moet daarentegen wél een TTN aanvragen. Een minderjarige niet-elitesporter die aan ITF-, ATP- of WTA-tornooien deelneemt wordt aangeraden eveneens een TTN aan te vragen én deze te laten erkennen door ITF (TUE Committee).

4. TTN-PROCEDURE

Indien je volgens je arts een geneesmiddel moet nemen dat verboden stoffen bevat (zie punt 3), kan je (als niet-elitesporter) en moet je (als elitesporter), vooraf een officiële toestemming of "TTN" vragen. TTN is de afkorting van "Toestemming wegens Therapeutische Noodzaak".

The image shows a form titled "Aanvraag Toestemming wegens therapeutische noodzaak (TTN)". It includes contact information for the Flemish Government and the TTN Commission, and a section for the athlete's details with various input fields.

Hoe dien ik een aanvraag in? Het officiële aanvraagformulier van de Vlaamse overheid, de speciale bepalingen en meer details m.b.t. de TTN zijn te vinden via: <http://www.dopinglijn.be/geneesmiddelen-supplementen-en-ttn/ttn/wat-is-ttn/>. Je vult het aanvraagformulier samen met je arts volledig in, ondertekent dit beide (!) en je stuurt het met alle medische bewijsstukken op naar het Vlaams Ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media, TTN-commissie, Arenbergstraat 9, 1000 Brussel. Je kan je aanvraag ook faxen naar 02/553.36.50 of e-mailen naar ttn@vlaanderen.be. Elitesporters van de Registered Testing Pool (ATP/WTA top 50) regelen dit met ITF.

Om in aanmerking te komen voor toestemming moet je aanvraag steeds vergezeld zijn van **alle relevante medische informatie** (bij astma, ADHD, cortisonen en glucocorticosteroiden zijn er speciale bepalingen: zie hogervermelde weblink). Indien je aanvraag volledig is, wordt deze aan een commissie van onafhankelijke artsen bezorgd. Zodra hun beslissing gekend is, wordt deze per post naar de sporter verstuurd. Als je de toestemming hebt gekregen, moet je deze **altijd bij je hebben** om bij een eventuele dopingcontrole te kunnen voorleggen aan de controlearts.

5. VOEDINGSSUPPLEMENTEN

Op veel verpakkingen van voedingssupplementen lees je opschriften zoals "meteen resultaat", "zuiver" of "puur natuur". Laat je niet verleiden! Voedingssupplementen worden vaak uit winstbejag overdreven aangeprezen. Hun werking is meestal niet wetenschappelijk bewezen, de negatieve effecten worden verzwegen en ze kunnen stoffen bevatten die een **gevaar voor de gezondheid** zijn.

De controle op voedingssupplementen is niet waterdicht. Je weet dus niet precies wat je inneemt. Mogelijk bevat je 'volledig natuurlijk' supplement een verborgen, verboden ingrediënt dat niet op de verpakking vermeld staat. Zo kan je **positief testen** zonder dat je het zelf weet!

Neem dus voedingssupplementen **nooit zonder advies** van je (sport)arts of een gediplomeerde voedingsdeskundige. Het gebruik ervan is immers **steeds op eigen verantwoordelijkheid!** Test je positief omwille van een voedsel supplement dat verboden stoffen bevat, dan draag jij en niet de fabrikant of je arts de gevolgen.

Zuivere vitamines en mineralen zijn als dusdanig niet verboden, maar de atleten doen er best aan bekende merken te gebruiken. Aankopen via internet bij bedrijven die hun bedrijfslocatie niet opgeven, via de zwarte markt of van producten zonder etiket zijn ten stelligste af te raden.

Meer info: <http://www.dopinglijn.be/geneesmiddelen-supplementen-en-ttn/voedingssupplementen/>

6. PROCEDURES DOPINGCONTROLE

Wie kan gecontroleerd worden? Iedereen die in georganiseerd verband aan sport doet, ook iedereen die occasioneel deelneemt aan een competitie of sportmanifestatie.

Wanneer kan gecontroleerd worden? Op elk ogenblik. Dit geldt in de eerste plaats voor elitesporters. In praktijk zullen niet-elitesporters doorgaans enkel gecontroleerd worden na een wedstrijd ('binnen wedstrijdverband'), maar ze kunnen evengoed buiten wedstrijdverband (thuis, op training of ergens anders) gecontroleerd worden.

Hoeveel kan men gecontroleerd worden? Het is perfect mogelijk dat sporters op korte termijn 2 controles krijgen, omdat zij anders kunnen denken dat nadat de eerste controleur buiten is de baan tijdelijk vrij is voor doping.

Wie kan controleren? Zowel de Vlaamse Gemeenschap, ITF als het WADA kunnen in Vlaanderen controles uitvoeren. De controles in Vlaanderen gebeuren steeds door of onder de verantwoordelijkheid van een erkend controlearts.

Hieronder wordt het verloop van dopingcontroles zelf geschetst. Meer details (o.a. de visuele voorstelling ervan) zijn te vinden via: <http://www.dopinglijn.be/dopingcontrole-wat-wie-hoe/dopingcontrole-wie-wanneer-waarom/>

6.1. CONTROLES BINNEN WEDSTRIJDVERBAND

Na de wedstrijd krijgt de sporter van iemand van het controleteam (controlearts of chaperon) een oproepingsdocument voor de dopingcontrole. De oproeper legitimeert zich hierbij a.d.h.v. zijn legitimatiekaart. Het document wordt door oproeper en sporter ondertekend en de sporter ontvangt een duplicaat. De sporter bevestigt hiermee zich ten laatste op het aangegeven uur te melden aan het dopingcontrolestation.

De controle mag evenwel het normale verloop van de wedstrijd niet hinderen. Je kan o.a. voor cooling down, nodige medische zorgen, officiële ceremonie, aansluitende wedstrijd en persverplichtingen uitstel bekomen.

De controlearts kan opdragen dat de sporter vanaf de oproeping tot het beëindigen van dopingcontrole onder permanent direct toezicht van de controlearts of chaperon moet blijven. Dit noemt men de "chaperonnering". Bij de niet-elitesporters is dit wel minder gebruikelijk. Bij de elitesporters is dit verplicht. Indien de controlearts niet van hetzelfde geslacht is als de gecontroleerde sporter zal het toezicht steeds gebeuren door een chaperon van hetzelfde geslacht.

De sporter mag zich tijdens de dopingcontrole laten vergezellen door een persoon naar keuze. Een minderjarige kan zich laten bijstaan door een wettelijke vertegenwoordiger (ouder, voogd of meerderjarige persoon naar keuze). De weigering of het onvermogen zonder duidelijke verantwoording, om een monster voor te leggen na de oproeping, of het op een andere manier ontwijken van de monsterneming, staat eveneens gelijk met een dopingpraktijk.

6.1.1 Monsterneming/staalname van urine:

Stap 1: In het dopingcontrolestation wordt, nadat de controlearts zich heeft gelegitimeerd en de identiteit van de sporter werd gecontroleerd (a.d.h.v. een identificatiebewijs met foto), het dopingcontroleformulier ingevuld.

Stap 2: De sporter kiest zelf een voorverpakte opvangbeker uit en verwijdert de verpakking ervan.

Stap 3: De sporter plast minstens 90 cc onder toezicht van iemand van het controleteam die van hetzelfde geslacht is. De toezichthouder kan elke maatregel treffen om mogelijk bedrog of onwil uit te sluiten. Hij kan de sporter bijvoorbeeld vragen om bij het plassen alle kleren te verwijderen vanaf de knieën tot halverwege de borst, en van de handen tot de ellebogen. Als de sporter onvoldoende geplast heeft, kan gebruik worden gemaakt van de "partial sample kit" of tijdelijke bewaarset en dient de sporter terug te komen wanneer hij opnieuw kan plassen.

Stap 4: De sporter kiest zelf een verzegelde verpakking met 2 flesjes erin en opent deze verpakking.

Stap 5: De sporter en de controlearts controleren de codenummers op de verpakking, flesjes en afsluitdoppen en de controlearts noteert het unieke codenummer op het dopingcontroleformulier. De sporter verwijdert de verpakking en de rode ringen rond de hals van de flesjes.

Stap 6: De sporter plaatst het afsluitdeksel op de opvangbeker met urine en verdeelt via de opening in het afsluitdeksel de urine over de 2 flesjes als volgt:

- ✓ Eerst wordt in het B-flesje minstens 30 ml urine gegoten (min. tot het streepje onderaan het blauwe label);
- ✓ De rest van de urine (minstens 60 ml) wordt in het A-flesje gegoten (min. tot het streepje bovenaan het rode label).

De sporter verzegelt beide flesjes door de afsluitdoppen stevig toe te draaien, zodat ze niet meer geopend kunnen worden. De flesjes kunnen na verzegeling ondersteboven worden gehouden zonder te lekken.

Alle voorgaande handelingen (stap 2 t.e.m. 6) waarbij de beker of de flesjes worden aangeraakt tot en met de verzegeling van de flesjes, gebeuren dus door de sporter zelf, tenzij deze aan iemand van het controleteam toestaat om dit in zijn plaats te doen. In dit geval, wordt dit genoteerd op het dopingcontroleformulier.

Stap 7: De controlearts meet de densiteit van de urine en noteert het resultaat op het dopingcontroleformulier. Een urinestaal met een densiteit lager dan 1,005 wordt door de controlearts geweigerd en moet de sporter een nieuw staal afleveren tot de vereiste densiteit is bereikt (of de controlearts beslist geen nieuw staal meer te nemen). De controlearts kan bij twijfel over de integriteit van het 1^e staal eveneens een bijkomend staal vragen.

Stap 8: Beide flesjes worden, nadat de controlearts heeft geverifieerd of ze wel degelijk goed gesloten zijn, terug in de verpakking geplaatst voor transport naar het labo.

6.1.2 Monsterneming/staalname van bloed:

Stap 1: De sporter kiest een bloedafnameset én een verpakte set opvangbuisjes uit.

Stap 2: De sporter neemt een rustige houding aan gedurende minstens 10 minuten.

Stap 3: De persoon die bloed afneemt bepaalt samen met de sporter de plaats (linker of rechter arm) waar een bloedstaal zal afgenomen worden. Een knelband kan aangelegd worden (en wordt zo snel als mogelijk weer verwijderd). De plaats waar zal geprikt worden, wordt ontsmet.

Stap 4: Bij een dopingcontrole worden minstens 2 tubes (A- en B-staal) afgenomen. De persoon die bloed afneemt mag maximaal 3 maal prikken. Na de bloedafname wordt een klever op de wonde geplaatst.

Stap 5: De nummers op de verpakking, de flesjes en de afsluitdoppen worden gecontroleerd.

Stap 6: Zowel in het A- als in het B-flesje wordt een bloedbuisje geplaatst.

Stap 7: De flesjes worden verzegeld en terug in de verpakking geplaatst voor transport naar het labo.

6.2. CONTROLES BUITEN WEDSTRIJDVERBAND

Deze controles kunnen op elk ogenblik eender waar gebeuren en zijn niet rechtstreeks verbonden met een wedstrijd. Deze controles gebeuren in praktijk meestal bij de sporter thuis, op zijn/haar hotel of tijdens de training en dit tussen 6u en 23u (om de nachtrust van de sporters te respecteren). Bij niet-elitesporters zijn deze controles een uitzondering.

De sporter zal meestal door de controlearts zelf opgeroepen worden (hier voert de controlearts de controle meestal alleen uit). De sporter zal een oproeping moeten ondertekenen en krijgt er een kopie van. Vanaf het ogenblik dat de sporter is opgeroepen tot de dopingtest is afgelopen, moet hij/zij onder visueel toezicht blijven van de controlearts.

De sporter kan buiten wedstrijdverband vragen de dopingtest nog even uit te stellen om bv. zijn trainingssessie af te werken, om een identificatiebewijs met foto te halen, om een wettige vertegenwoordiger of ander volwassen persoon naar keuze erbij te halen (hiervoor krijgt hij/zij maximum 1 uur) of om de nodige medische hulp te krijgen. Uitzonderlijke situaties die een uitstel rechtvaardigen, worden vanzelfsprekend ook aanvaard door de controlearts.

Gezien de controlearts de onschendbaarheid van de privéwoning moet eerbiedigen, heeft de sporter het recht de controlearts de toegang tot de woning of verblijfplaats te weigeren. In dit laatste geval zal de controle op een andere locatie plaatsvinden. Dit kan bijvoorbeeld in een mobiel dopingcontrolestation of bij een arts of ziekenhuis in de buurt. Ook in dit geval moet de sporter onder permanent visueel toezicht van de controlearts blijven. In dit geval, moet de sporter in de wagen van de controlearts de verplaatsing naar het dopingcontrolestation samen maken.

De monsterneming van bloed of urine gebeurt op dezelfde wijze als bij de controles binnen wedstrijdverband.

6.3. NA DE MONSTERNEMING

De controlearts vervolledigt het dopingcontroleformulier. Op dit formulier worden o.a. volgende gegevens vermeld:

- ✓ Alle geneesmiddelen en supplementen genomen tijdens de voorbije week moeten worden gemeld en genoteerd. Ook eventuele TTN- of doktersattesten moeten worden voorgelegd en genoteerd;
- ✓ Bij bloedafname moet worden gemeld en genoteerd als er manifest bloedverlies en/of bloedtransfusies waren de laatste 6 maand, als de sporter op hoogte of in hypoxie heeft getraind/geslapen, ...
- ✓ Bevestiging en eventuele opmerkingen van sporter en/of controlearts op oproepings- en testprocedures.

Als het ingevulde dopingcontroleformulier samen met de sporter is overlopen, wordt dit formulier ondertekend door de controlearts, de persoon die het bloedstaal afnam en/of de getuige ervan en de begeleidende persoon van de sporter. De sporter tekent als laatste en krijgt één van de 4 exemplaren van het dopingcontroleformulier onmiddellijk mee.

Binnen de 4 weken na de controle wordt het resultaat van de controle per brief of email aan de sporter meegedeeld.

7. DISCIPLINAIRE PROCEDURE

Als een sporter (of begeleider) een dopingpraktijk begaat wordt uiteindelijk een **disciplinair dossier** samengesteld.

De sporter die positief test op een verboden stof, heeft het recht op eigen kosten een **tegenanalyse** aan te vragen.

Indien bij een sporter de aanwezigheid of het gebruik van één van volgende verboden stoffen of methoden wordt vastgesteld, betekent dit een **onmiddellijke schorsing**: anabole middelen, hormonen en aanverwante stoffen, agentia die een of meer myostatinefuncties veranderen, sommige stimulantia, bloed doping, kunstmatige verhoging van de opname, het transport of de afgifte van zuurstof, intraveneuze infusen, genetische doping, achtereenvolgens afname, manipulatie en opnieuw toedienen van eender welke hoeveelheid volbloed in de bloedsomloop, ... Maar ook bij fraude of poging tot fraude bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole, bij weigering om een monster te laten afnemen en bij bezit van verboden stoffen en/of methoden volgt onmiddellijke schorsing. Voor alle andere verboden stoffen of methoden dan hier opgesomd geldt geen onmiddellijke schorsing.

Tijdens deze **voorlopige schorsing** mag de sporter aan geen enkele wedstrijd deelnemen die voorafgaat aan de definitieve uitspraak van het bevoegde disciplinair orgaan. De sporter heeft wel recht op een **hoorzitting** waar hij/zij kan vragen de voorlopige schorsing op te heffen.

De niet-elitesporter wordt uitgenodigd op een **zitting van de disciplinaire commissie** van de Vlaamse overheid, waarbij hij/zij de kans krijgt de feiten toe te lichten. De sporter kan zich **laten bijstaan of vertegenwoordigen** door een advocaat en zich laten bijstaan door een arts. Een minderjarige mag zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat en/of zijn ouders of voogd(en). Indien de sporter onmogelijk op de zitting aanwezig kan zijn, kan hij/zij **uitstel vragen** aan de voorzitter van de disciplinaire commissie. Indien de sporter niet opdaagt zonder voorafgaande verwittiging (vraag tot uitstel), kan de disciplinaire commissie het dossier bij verstek behandelen.

Ten laatste 2 weken na de hoorzitting neemt de disciplinaire commissie een beslissing, die via aangetekende brief aan de sporter wordt bezorgd. **Sancties** worden genomen in overeenstemming met de WADA-code.

Tegen een beslissing genomen bij verstek (als de sporter niet aanwezig was op de hoorzitting) kan de sporter verzet aantekenen. Wanneer een sporter **verzet aantekent** (bij de voorzitter van de disciplinaire commissie), zal het dossier opnieuw door de disciplinaire commissie worden behandeld.

Wanneer een sporter niet akkoord gaat met de beslissing van de disciplinaire commissie, kan hij/zij **beroep aantekenen** bij de voorzitter van de disciplinaire raad. Ook hier gelden dezelfde regels als bij de disciplinaire commissie (laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat en arts, uitstel vragen, beslissing max. 2 weken na hoorzitting, ...).

Tegen de beslissingen van de disciplinaire raad kan een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld bij de **Raad van State**.

Elitesporters worden uitgenodigd voor een zitting van het Vlaams Doping Tribunaal en kunnen beroep aantekenen bij het TAS. Zie Art. 41 & bijlage van Huishoudelijk Reglement Tennis Vlaanderen voor alle specifieke bepalingen.

Contact Tennis Vlaanderen: Dirk Deldaele, dirk.deldaele@tennisvlaanderen.be, tel. 02 548 03 17

Contact NADO Vlaanderen: dopinglijn@vlaanderen.be en www.dopinglijn.be

